"Mijn dochter zei zelf: mama, zo erg is het toch niet?"

Suzanne Agterberg: "Het boek moest zo toegankelijk mogelijk zijn. We focussen niet op autisme in het algemeen, maar vragen aan elke lezer hoe het bij hem of haar zit."

ERAN OPPENHEIMER

Moeder van autistisch meisje schrijft zelfhulpboek voor tieners

Een positief zelfhulpboek voor haar twaalfjarige dochter met autisme: dat was de Nederlandse Suzanne Agterberg nog nergens tegengekomen. Dus knutselde de autismeexperte er zelf eentje ineen. Met 140 bladzijden vol tips in jongerentaal hoopt ze tieners te leren hoe ze van hun Verdict een Verdienste kunnen maken. Vlaamse experts zijn blij met het initiatief.

SOFIE BUEKENHOUDT

Ze heeft er zelf eentje in huis: een diagnose van autisme. Het is een donker gekopieerd blad, op naam van haar twaalfjarige dochter, met bovenaan het zinnetje 'Ik ben autistisch. Wat nu?' "Toen ze het twee jaar geleden kreeg, zei mijn dochter het zelf: *mama, zo erg is het toch niet?* Toen wist ik: we hebben nood aan een positief verhaal."

Twee jaar later ligt het op hun keukentafel, met als titel: *Vind je eigen weg met jouw autisme*. Mama en Nederlands autisme-expert Suzanne Agterberg (44) puzzelde het zelfhulpboek voor tieners in elkaar. Daarin spreekt ze niet over "je kind", "je patiënt", "je klasgenoot", maar over "jij". Ze richt zich in het boek rechtstreeks tot kinderen met autisme, die ze op die manier op de goeie weg wilt krijgen.

SUZANNE AGTERBERG
AUTISMESPECIALIST

"Het gaat niet vanzelf goedkomen. Maar als je zelf weet hoe het bij jou werkt, hoef je er niet veel last van te hebben"

"Juist in je tienerjaren verwacht de wereld dat je voor jezelf begint te zorgen. Mijn visie: het gaat niet vanzelf goedkomen. Maar als je zelf weet hoe het bij jou werkt, hoef je er niet veel last van te hebben en kun je ver geraken. Dus is de kernvraag: wat kan je zelf doen?"

Om helderder te communiceren, bijvoorbeeld. Om 's avonds ook echt te beginnen aan je huiswerk. Om te weten wanneer je best even uit de klas gaat, zodat je hoofd blijft *werken*. Het boek herhaalt telkens hetzelfde patroon: een stukje theorie, voorbeelden, een lijstje tips die je zelf kunt inzetten en een tweede lijstje om hulp aan je omgeving te vragen. "Daarbij heb ik veel gecheckt bij mijn eigen dochter. *Als je die illustraties gebruikt, koop ik het niet*, zei ze eens. Of: *te zwaar uitgelegd, mama*. Het moest zo toegankelijk mogelijk zijn. En tegelijk focussen we niet op autisme in het algemeen, maar vragen we aan elke lezer hoe het bij hem of haar zit. Het boek is normaal voor kinderen vanaf tien jaar, maar ik heb het ook al verkocht aan de ouders van een twintigjarige. Omdat het info is die ze naar eigen zeggen hadden gemist."

Geen homogene groep

Vlaamse experts zijn blij met elke nieuwe centimeter in de autismebibliotheek. Want ook hier zijn ze met veel, mensen met een donker gekopieerd papiertje: vandaag telt Vlaanderen 65.000 inwoners met autisme. "Er blijft nood aan materiaal", zegt Peter Vermeulen, internationaal autismespecialist van Autisme Centraal. Hij schreef twintig jaar geleden met *Ik ben speciaal* het allereerste 'handboek' voor kinderen en jongeren met autisme. "Intussen gaan tieners ook zelf weleens zoeken online. In die nieuwe context is het fijn dat er een zelfhulpboek komt in een moderner jasje. Bovendien wil niet elke jongere op dezelfde manier ingelicht worden."

Dr. Jean Steyaert, autisme-expert bij kinderen en jongeren aan het UPC KU Leuven, plaatst toch enkele kanttekeningen. "Een op de drie jongeren met autisme heeft een verstandelijke beperking. Voor hen is dit te moeilijk geschreven. Bovendien moeten we een beetje oppassen met uitspraken als 'de hersenen van mensen met autisme werken anders'. Sommigen trekken dat te ver door, tot 'wij zijn een nieuw, beter soort mens.' Het is nu eenmaal geen homogene groep."